

ויקרא / בהר סיני

כא וצויתו את-ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את-התבואה
כב לשלש השנים: וזרעתם את
השנה השמינית ואכלתם
מז-התבואה ישן עד | השנה
התשיעית עד-בוא תבואתה
כג תאכלו ישן: והארץ לא תמכר
לעמיתת כילי הארץ כי-גרים
כד ותושבים אתם עמדי: ובכל
ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ:

כה כי-ימנה אחיק ומכר
מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו
כו וגאל את ממכר אחיו: ואיש כי
לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו
כז ומצא כדי גאלתו: וחשב את-
שני ממכרו והשיב את-הענין
לאיש אשר מכר-לו ושב
כח לאחזתו: ואם לא-מצאה ידו
די השיב לו והיה ממכרו ביד
הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא ביבל ושב לאחזתו:
כט ואיש כי-ימכר בית-
מושב עיר חומה והיתה
גאלתו עד-תם שנת ממכרו
ל ימים תהיה גאלתו: ואם
לא-יבאל עד-מלאת לו שנה
תמימה וקם הבית אשר-בעיר
אשר-לא חמה לעמיתת לקנה
אתו לדרתו לא יצא ביבל:

בארץ לכל-ישביה יובל הוא
תהיה לכם ושתם איש אל-
אחזתו ואיש אל-משפחתו
יא תשבו: יובל הוא שנת
החמשים שנה תהיה לכם
לא תזרעו ולא תקצרו את-
ספיחיה ולא תבצרו את-
יב נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה
לכם מז-השדה תאכלו את-
יג תבואתה: בשנת היובל הזאת
שני תשבו איש אל-אחזתו: וכי-ס
יד תמכרו ממכר לעמיתך או
קנה מיד עמיתך אל-תוננו איש
טו את-אחיו: במספר שנים אחר
היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני-תבואת ימכר-
טז לך: לפי | רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים
תמעוט מקנתו כי מספר
יז תבואת הוא מכר לך: ולא
תוננו איש את-עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה
יח אלהיכם: ועשיתם את-חקתי
ואת-משפטי תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם על-הארץ
שלושי (שני) יט לבטח: ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם
כ לבטח עליה: וכי תאמרו מה-
נאכל בשנה השביעית הן לא
נזרע ולא נאסף את-תבואתנו:

בהר סיני כה א וידבר יהוה אל-משה בהר
ב סיני לאמר: דבר אל-בני
ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל-הארץ אשר אני
נתן לכם ושתה הארץ שבת
ג ליהוה: שש שנים תזרע
שדה ושש שנים תזמר כרמך
ד * ואספת את-תבואתה: ובשנה
השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת ליהוה שדה לא
ה תזרע וכרמך לא תזמר: את
ספיח קצירה לא תקצור ואת-
ענבי נזירך לא תבצר שנת
ו שבתון יהיה לארץ: והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך:
ז ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל-תבואתה לאכל:
ח * וספרת לך שבע שבתות
שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתות
השנים תשע וארבעים שנה:
ט והעברת שופר תרועה בחודש
השבעי בעשור לחודש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל-
י ארצכם: וקדשתם את שנת
החמשים שנה וקראתם דרור

לו

לא ובתי החצונים אשר אין להם
 חמה סביב על-שדה הארץ
 יחשב גאלה תהיה-לו וביבל
 לב יצא: וערי הלויים בתי ערי
 אחוזתם גאלת עולם תהיה
 לג ללויים: ואשר יגאל מן-הלויים
 ויצא ממפר-בית ועיר אחוזתו
 ביבל כי בתי ערי הלויים הוא
 אחוזתם בתוך בני ישראל:
 לד ושדה מגרש עריהם לא ימכר
 כי-אחוזת עולם הוא להם:
 לה וכי-ימוך אחיק וטטה ס
 ידו עמך והחזקת בו גר ותושב
 לו וחי עמך: אל-תקח מאתו נשך
 ותרבית ויראת מאלהיק וחי
 לה אחיק עמך: את-כסף לא-
 תתן לו בנשך ובמרבית לא-
 לח תתן אכלה: אני יהוה אלהיכם
 אשר-הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים לתת לכם את-ארץ
 כנען להיות לכם לאלהים:
 וכי-ימוך אחיק עמך
 ונמפר-לך לא-תעבד בו עבדת
 מ עבד: כשכיר פתושב יהיה
 עמך עד-שנת היבל יעבד

שישי
 (רביעי)
 לט

מא עמך: ויצא מעמך הוא ובניו
 עמו ושב אל-משפחתו ואל-
 מב אחזת אבתיו ישוב: כי-עבדי
 הם אשר-הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לא ימכרו ממכרת
 מג עבד: לא-תרדה בו בפרך
 מד ויראת מאלהיק: ועבדך
 ואמתך אשר יהיו-לך מאת
 הגוים אשר סביבתיכם מהם
 מה תקנו עבד ואמה: וגם מבני
 התושבים הגרים עמכם מהם
 תקנו וממשפחתם אשר עמכם
 אשר הולידו בארצכם והיו
 מו לכם לאחזה: והתנחלתם אתם
 לבניכם אחריכם לרשת אחזה
 לעלם בהם תעבדו ובאחיכם
 בני-ישראל איש באחיו לא-
 תרדה בו בפרך:
 וכי תשיג יד גר ותושב
 עמך ומוך אחיק עמו ונמפר לגר
 תושב עמך או לעקר משפחת
 מח גר: אחרי נמפר גאלה תהיה-
 מט לו אחד מאחיו יגאלנו: או-
 דדו או בן-דדו יגאלנו או-

שביעי
 מז

משאר בשרו ממשפחתו
 יגאלנו או-השיגה ידו ונגאל:
 נ וחשב עם-קנהו משנת המכרו
 לו עד שנת היבל והיה כסף
 ממכרו במספר שנים כימי
 נא שכיר יהיה עמו: אם-עוד
 רבות בשנים לפיהן ישיב
 נב גאלתו מכסף מקנתו: ואם-
 מעט נשאר בשנים עד-שנת
 היבל וחשב-לו כפי שזיו ישיב
 נג את-גאלתו: כשכיר שנה
 בשנה יהיה עמו לא-ירדנו
 נד בפרך לעיניך: ואם לא יגאל
 באלה ויצא בשנת היבל הוא
 מפטור
 נה ובניו עמו: כי-לי בני-ישראל
 עבדים עבדי הם אשר-
 הוצאתי אותם מארץ מצרים
 כו א אני יהוה אלהיכם: לא-תעשו
 לכם אילים ופסל ומצבה לא-
 תקימו לכם ואבן משפית לא
 תתנו בארצכם להשתחות
 עליה כי אני יהוה אלהיכם:
 ב את-שבתתי תשמרו ומקדשי
 תיראו אני יהוה: